

Sygn. akt IV K 932/14

1 Ds. 3749/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 XII 2015r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Waldemar Jędrzejewski

Protokolant Adriana Ryż-Jędrzejek

w obecności Prokuratora Patrycji Urban - Malady

po rozpoznaniu w dniach 10.03., 12.06., 23.09., 28.10. i 16.12.2015r.

sprawy **M. S. (1)**, s. E. i A., ur. (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 sierpnia 2014r. w S. w rejonie Placu (...) w S. M. S. (1) znieważył funkcjonariuszy Straży Miejskiej D. Ł. (1) i M. P. (1) słowami uważanymi powszechnie za wulgarne i obelżywe oraz wypowiadał groźby bezprawne wobec interweniujących funkcjonariuszy Straży Miejskiej D. Ł. (1) i M. P. (1) w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej jaką było przeprowadzenie interwencji podczas i w związku z pełnieniem przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej obowiązków służbowych,

tj. o czyn z art. 224 §2 kk w zb. z art. 226 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

1. oskarżonego **M. S. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 21 sierpnia 2014r. w S. w rejonie Placu (...) znieważył funkcjonariuszy Straży Miejskiej D. Ł. (1) i M. P. (1) słowami uważanymi powszechnie za wulgarne i obelżywe oraz wypowiadał groźby bezprawne wobec w/w interweniujących funkcjonariuszy w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej, jaką było przeprowadzenie interwencji, podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, tj. przestępstwo z art. 224 §2 kk w zb. z art. 226 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na podstawie art. 224 §2 kk w zw. z art. 11 §3 kk wymierza karę 3 miesiące pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 §1 i 2 kk, art. 70 §1 pkt 1 kk, art. 72 §1 pkt 2 kk w zw. z art. 4 §1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 2 lat oraz zobowiązuje go do przeproszenia D. Ł. (1) i M. P. (1) na piśmie w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. M. kwotę 531,36 zł w tym podatek VAT 23% w wysokości 99,36 zł tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu;

4. na podstawie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu w tym od opłaty w sprawie.

Sygn. akt IV K 932/14

UZASADNIENIE

W dniu 21.08.2014r. ok. godz. 11.50. w S. pełniąc służbę patrolową funkcjonariusze Straży Miejskiej D. Ł. (1) i M. P. (1) zauważyli M. S. (1) w rejonie Pl. (...), który spożywał napój alkoholowy w postaci piwa w puszcze. Po jego spożyciu wyrzucił puszkę na chodnik. Podjęli w stosunku do niego interwencję i wylegitymowali sprawcę wykroczenia. M. S.

zaczął dyskutować i kwestionować ich uprawnienia znieważając funkcjonariuszy słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe w postaci „ty kurwo”, „wy chuje” i jednocześnie groził słowami „ja was zapierdołę”, „ty kurwo, zaraz ci wyjębie, zaraz ci zęby powybijam”. Wykonał zamach ręką w kierunku D. Ł., ale nie zadał ciosu. W pobliżu przechodziły postronne osoby. Postanowiono agresywnego sprawcę zatrzymać.

Dowód:

-zeznania świadka D. Ł. k. 86-87, k. 2

-zeznania świadka M. P. k. 104-106 k. 4

-protokół zatrzymania k. 6

M. S. został poddany jednorazowemu badaniu sądowo-psychiatrycznemu. Biegli psychiatrzy nie stwierdzili u sprawcy choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego, które mogłoby wyłączyć lub znacznie ograniczyć jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu bądź pokierowania swoim postępowaniem. Ujawniono uzależnienie od alkoholu.

M. S. nie był uprzednio karany.

Dowód:

-opinia sądowo-psychiatryczna k. 23-25

-karta karna k. 71

Sąd po analizie zebranego i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego stwierdził, że oskarżony popełnił zarzucane mu przestępstwo.

Zeznania D. Ł. i M. P. są wiarygodne. Sensownie, zbornie i rzetelnie przedstawili przebieg wydarzeń. Nie znali wcześniej oskarżonego, nie byli do niego uprzedzeni i podejmowali czynności zgodnie z obowiązkami służbowymi. Wprawdzie pewnych szczegółów nie pamiętali na rozprawie, ale jest to zrozumiałe, gdyż składali je po upływie kilku miesięcy od wydarzeń. Wiadomo powszechnie, iż w miarę upływu czasu engram pamięciowy u człowieka ulega zatarciu lub zniekształceniu. Trudno po w/w okresie odtworzyć precyzyjnie każdy szczegół. Przy czym, po odczytaniu ich pierwotnych zeznań w pełni je podtrzymali. A zatem, Sąd w pierwszej kolejności oparł stan faktyczny na tych zeznaniach, złożonych bezpośrednio po wydarzeniach tj. 21.08.2014r., gdyż wówczas ślad pamięciowy u D. Ł. i M. P. był najświeższy i najpełniejszy. Natomiast zeznania z postępowania jurysdykcyjnego są także prawdziwe i korelują z wyżej wskazanymi, gdyż nie są zasadniczo w nimi sprzeczne, lecz mniej szczegółowe. Układają się w logiczną i sensowną całość.

Wyjaśnienia oskarżonego są niewiarygodne i alogiczne. Zmierzają li tylko do uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo. Był wówczas pod wpływem alkoholu, a wiadomo powszechnie, iż powoduje to obniżenie krytycyzmu, rozzuchwała, a człowiek zachowuje się irracjonalnie. Nie ma żadnych podstaw uznać za prawdziwe, aby funkcjonariusze zaatakowali oskarżonego tylko dlatego, iż chciał podnieść puszkę po piwie. Wręcz przeciwnie można uznać, iż tego rodzaju czynność byłaby normalna i wskazana tj. posprzątanie po sobie. Funkcjonariusze nie mieliby żadnych racjonalnych powodów mu w tym przeszkadzać, gdyby zachowywał się przyzwoicie i nie zaczął stosować wobec nich gróźb i znieważań. Zastosowane wobec niego środki przymusu były w pełni adekwatne do jego zachowania.

Dowody z dokumentów w tym opinii biegłych, Sąd uznał za wiarygodne, albowiem w toku procesu nie ujawniły się okoliczności mogące wywołać wątpliwości co do ich rzetelności. Zostały one sporządzone przez osoby uprawnione w przewidzianej prawem formie i zawierają zapisy logiczne oraz zrozumiałe w zakresie odpowiadającym meritum przedmiotowej sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona ustawowe czynu z art. 224 §2 kk w zb. z art. 226 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk. Umyślnie w dniu 21 sierpnia 2014r. w S. w rejonie Placu

(...) znieważył funkcjonariuszy Straży Miejskiej - D. Ł. (1) i M. P. (1) słowami uważanymi powszechnie za wulgarne i obelżywe oraz wypowiadał groźby bezprawne wobec w/w interweniujących funkcjonariuszy w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej, jaką było przeprowadzenie interwencji, podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych.

Przystępując do wymierzenia kary pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze dyrektywy jej wymiaru przewidziane w art. 53 §1 i 2 kk uwzględniając zarówno okoliczności obciążające, jak i łagodzące dla oskarżonego.

Do tych pierwszych zaliczył:

-naruszenie czynem dwóch przepisów ustawy karnej z art. 224 §2 kk i art. 226 §1 kk,

-rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych - omawiane przestępstwo godziło w prawidłowość funkcjonowania instytucji samorządowych, w poszanowanie godności osobistej i wolności od groźby funkcjonariuszy Straży Miejskiej w związku z wykonywaniem przez nich zadań służbowych, w tym również w powagę reprezentowanego przez nich urzędu i niezakłóconą realizację zadań związanych z pełnioną funkcją,

-działanie pod wpływem alkoholu i bez uzasadnionego powodu – interwencja miała na celu zaprowadzenie porządku związku z naruszeniem prawa tj. spożywanie piwa w miejscu publicznym i zaśmiecanie, a reakcja oskarżonego pozostawała wysoce karygodna,

-sposób i okoliczności popełnienia czynu – okazywał lekceważenie funkcjonariuszom w miejscu publicznym w godzinach południowych ok. 12.00. w centrum miasta w obecności przechodniów.

Do okoliczności łagodzących zaliczono uprzednią niekaralność i częściowo warunki osobiste (mieszka w Schronisku Feniks i nie sprawa kłopotów z powodu nadużywania alkoholu k.59).

Sąd stosując instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności uznał, że zachodzi dodatnia prognoza co do postępowania oskarżonego w przyszłości, tj. że będzie przestrzegał porządku prawnego, a zwłaszcza nie popełni ponownie przestępstwa. Nie był uprzednio karany, a czyn miał charakter incydentalny. Nie ma zatem potrzeby stosowania od razu kary bezwzględnej pozbawienia wolności. Sama groźba jej wykonania należyście wzmocni i umotywuje sprawcę do przestrzegania w przyszłości obowiązującego porządku prawnego. Zobowiązany jest również do przeproszenia pokrzywdzonych na piśmie w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku.

Reasumując orzeczona kara pozostaje adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonego. Spełni swoje zadania w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej w znaczeniu pozytywnym. Wpłynie wychowawczo na M. S.. Uzmysłowi mu nieopłacalność podobnych zachowań w przyszłości. Odniesie również skutek w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa w tym budowania zaufania społecznego do działalności wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie art. 624 §1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego - jako osobę bezdomną i bezrobotną - od ponoszenia kosztów procesu, albowiem ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwie ze względu na warunki osobiste oraz brak stałych dochodów.